

59566

kat.komp.

Mag. St.-Dr.

speci publicae sacrum

Teol. 5786.

Dar

40.

ANATHEMA

PEI PUBLICÆ SACRUM,

Inter Solennia Vota,

DIVI JOANNIS

CANTII

CONFESSORIS,

In Alma Universitate Cracoviensi

sacrae Theologiae Doctoris & Professoris,

REGNI POLONIAE TUTELARIS.

C.V.M.

Novâ Peraugusti Capituli Posnaniensis benevolentiam
Erga Divum Indigetem,

In Cathedrali Ecclesia Posnaniensi,

Prima Solennitatis & festiva illius pietatis auspiciis
ritu instituerentur triumphali,

et Romana ad petram Principis Apostolorum resonarent tripudia.

A quodam Academico

Pro incolunitate Peraugusti Capituli Posnaniensis

Triumphalibus Aris

DICATUM.

Anno Natæ ad Aram Crucis Victimæ 1698.

Typis Academiae Posnaniensis.

Carsten Frederik 19. August 1848

Illustrissimis, Perillustribus, & Reverendissimis Dominis
PRÆLATIS CANONICIS
Totiq; Peraugustò Capitulo Posnaniensi
Academiæ Lubranscianæ Mæcenatibus.

*Beatus IOANNES CANTIUS Polonus S. Th. in
Vniuersitate Cracouensi Doctor Presbyter Secularis.*

Obstrictam figis iurato in pectore palmam,
Vivet quòd Diui Sacra Corona Petri
Principis in Cathedra sedes concessa IOANNE
Hinc tendet geminàs gratus ad astra manus.

59566
III

A Ut nos tenaci cōpede mancipat
 Ignava tellus, vel malè conscios
 Cathenat artus insepulta
 Segnitie, gravidoq; pressa
 Rubigo sensu. Num prope decolor
 Fatiscit ætas, nec specie niter
 Quâ fulsit olim, num tenemur
 Tarpeij gravitate saxi?
 Cur non nocivas excutimus moras?
 Cur non calenti surgimus orbitâ,
 Nec mille plausus, mille cantus
 Lauricomo struimus IOANNI?
 Dignus triumphis omnibus, & modis
 Quos Româ seris fida Nepotibus
 Narrat cothurnato labore,
 Et veteri canit in theatro.
 Nescit severis nubibus obrui
 Modesta Virtus, quam suus eripit
 Iniuriosis splendor umbris
 Et tacitos fugat igne fumos.
 Divine Doctor, quò magis anxiam
 Subire noctem niteris, hinc dies
 Beatiori lege ducis,
 Et veteres sine nube soles.
 Exile parvo te genus angulo
 Ortusq; celat, mox tamen abditis
 Subducit antris gloriosum
 Tot titulis Cathedrisq; Nomen.
 Virtute clarum tum meritis, Caput
 Cui mox secundas Cracia nexuit
 Mater Coronas & togatos,
 Auspicio meliore fasces.

B

[Sub

Sub jura flexit. Summus apex rei
Quo mox Aquinas Sol meritam sui
 Doctoris exornare frontem
 Nec dubias properabat Artes.
Sed Laureatis se pietas simul
Iunxit Coronis, & Sapienciam
 Amplexa Virtus fæderatis
 Vota sibi pepigere dextris.
Fecundus ardor tumq; sibi novas
Formare leges cogitat, & vetus
 In mente pignus suffocare
 Et celeres cohibere sensus.
In vana pronæ vim parat altiùs
Inferre menti frænâq; lubricis
 In sæda votis, & voluptæ
 Jngenium, tacitæq; fraudis
~~Artes, dolosis plena cuniculis~~
Portenta rerum territat undiq;
 Hircanus error, & feroces
 Innumeris species figuris
Hinc inde lustrat. Tunc sociam sibi
Famem coæquat tunc macie premie
 Ieiuna castigatq; membra,
 Et domitos moderatur artus.
Hoc præbet Iro, quod proprio rapit
Ori, sed illas mox recipit dapes
 Quas antè misit, quippè nusquam
 Deficiet pietas, sed ultra
Crescet receptis prosperitatibus,
Et quas egenis erogat usibus
 Opes, beatiore censu
 Restituunt superùm favores.

Sic,

Sic, quâ ridentis frigoribus senis
Tegit lacertos CANTIVS, en Toga
Rursus pependit ex adunco
Pendula quo fuit ante clavo.
Ferocientis nutibus ast heræ
Ancilla pronos appropereans gradus,
Dum frangit ollam lacte plenam,
Supplet eam lacrymis ruinam,
Quam Cantiani vix oculi vident
Minuta mandat fragmina colligi,
Redintegratum vas & undam
In speciem dedit ille lactis.
Hirundo diræ quæ volucris stygis
Ædes pererrans Cælitibus sacras,
Arasq; stridore & volatu
Inficiens, capitur, draconis
Rursus figuras & genus induit:
Sed nec Draconis Ipeçta Virum movent
Allisa terræ monstra nutant,
Tartaream fugat ille Lernam.
Portenta rerum! quæ Dea iustius
Narrabit alti prodigium Viri:
Quis Phæbus aut Cyrrhæ Magister
Cuncta suæ monumenta vitæ.
Ergo sacratâ tu potius prece
Insiste, Divos gemma Poli, Ioves
Placare, mortalesq; curas
Fac supero referas Tonanti.
Vndæ potentes inde ferocias
Iramq; claudas. ne super ostiis
Laxisq; bacchetur procellis,
Ne gravidos populetur agros.

Quia

Quia & sacratae fer Cathedrae decus
Priscamq; DOCTOR da speciem piæ
Cleri Coronæ, da nitorem

Et viduæ diademata Sponsæ,
Primumq; magnis splendeat usibus
Illustre Lechi delictum, & stupor,
Et barbarorum triste fatum,

Vis SOLEÆ, speciosa merces,
Ac destinatum Laurigeris CAPVT
Vivat Coronis, quod sapientiæ
Census decorat, aureisq;

Quod meritis Themis æquat astris
Et LVNA vivat sideribus ferax
Vivant COLVMNÆ, tū quoq; prosperis
Aptata metis stet SAGITTA

Et medio celebris SIGILLO.
Sed FASCICATVM tempus ad ultimum
DECVS perennet, faucibus Patriæ
Ramenta sanet, & secundos

Celsa RATIS petat inde portus,
TRINOS vel VNVM tolis ac æmulum
In luce firmes ac GLADIVM bees,
DRIASq; faustas triplicesq;

Prosperitas terat ipsa CAMPOS,
Quidquid decorum, quidquid amabile,
Triumphet in Te milleq; gratijs
Ductore firmetur JOANNE;
SCEPTRA vovet geminæq; CLAVES.

OS ❁ ❁ ❁ ❁ ❁ SO

W. T. 24

Biblioteka Jagiellońska

stdr0003601

